ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของการบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด*

FACTORS INFLUENCING THE NEW PUBLIC MANAGEMENT APPROACH OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIONS IN ROI ET PROVINCE

ศักดิ์ดา ต้นคชสาร[1], กิตติพงษ์ พิพิธกุล[2] และ นิทัศน์ วงศ์วังเพิ่ม[3]

Sakda Tonkotchasan[1], Kittipong Pipitkun[2] and Nitat Wongwangphoem[3]

[1]อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

[1]Lecturer at Phetchabun Rajabhat University, Thailand

[2-3]นักวิชาการอิสระ

[2-3]Independent academic, Thailand

Corresponding Author's Email: kittipongpipitkun.dpa@gmail.com

วันที่รับบทความ : 25 พฤษภาคม 2569; วันแก้ไขบทความ 1 มิถุนายน 2569; วันตอบรับบทความ : 3 มิถุนายน 2569

Received 25 May 2026; Revised 1 June 2026; Accepted 3 June 2026

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบล และ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 339 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.66-1.00 และมีสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87 และ 0.82 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

Citation:

*ศักดิ์ดา ต้นคชสาร, กิตติพงษ์ พิพิธกุล และ นิทัศน์ วงศ์วังเพิ่ม. (2569). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของการบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(4), 889-902.

Sakda Tonkotchasan, Kittipong Pipitkun and Nitat Wongwangphoem. (2026). Factors Influencing The New Public Management Approach Of Sub-District Administrations In Roi Et Province. Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(4), 889-902.;

DOI: https://doi.org/10.

Website: https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/

ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบล (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$) มีจำนวน 3 ปัจจัย เรียงลำดับอำนาจการพยากรณ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสมรรถนะทางการบริหาร (X_4) รองลงมาคือ ด้านความผูกพันต่อองค์กร (X_1) และด้านวัฒนธรรมองค์การ (X_2) โดยมีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.503, 0.268 และ 0.101 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.573, 0.317 และ 0.124 ตามลำดับ โดยมีอำนาจพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 86.60

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล, การจัดการภาครัฐแนวใหม่, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The purpose of this study is to investigate : 1) the current state of modern public sector management in sub-district administrative organizations, and 2) factors influencing modern public sector management in sub-district administrative organizations. The sample group used in this research consisted of 339 civil servants from sub-district administrative organizations in Roi Et province. Determine the sample size using Taro Yamane's formula and select a multi-stage sampling method. The research instrument used was a 5-level Rating scale questionnaire with content validity values between 0.66 - 1.00 and reliability coefficients of 0.87 and 0.82, respectively. The statistical methods used for data analysis included the mean ($\overline{X}$), standard deviation (S.D.), and stepwise multiple regression analysis.

The study found that : 1) the overall state of new public sector management in sub-district administrative organizations in Roi Et Province was at a high level. When analyzed by aspect, it was found that all aspects were at a

high level. The aspect with the highest mean score was the learning organization aspect, followed by the strategic planning aspect. The aspect with the lowest mean score was the performance evaluation aspect and 2) there were 3 factors that significantly influenced modern public sector management in sub-district administrative organizations (Y) at a statistical significance level of 0.05 ($p \leq 0.05$). They are ranked in order of predictive power from highest to lowest as follows: The predictor coefficients for the predictor variables were: managerial competence (X_4), followed by organizational commitment (X_1), and organizational culture (X_2), The raw score predictor coefficients (b) were 0.503, 0.268, and 0.101, respectively, while the standardized score predictor coefficients (β) were 0.573, 0.317, and 0.124, respectively. With a predictive power (R^2) of 86.60 percent.

Keywords: Influencing factors, New Public Management, Sub-district Administrative Organizations

บทนำ

การจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management : NPM) เกิดขึ้นในท่านกลางบริบททางการเมืองแบบเสรีนิยมใหม่ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะคือ การควบคุมค่าใช้จ่ายของภาครัฐ และถูกมองว่าเป็นแนวทางการปฏิรูปที่สังเกตได้ในทางบัติ มากกว่าที่จะพัฒนาขึ้นในฐานะโครงสร้างทางทฤษฎี โดยจุดเริ่มต้นของ NPM สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นหาเหตุผลสนับสนุนเข้าข้างตนเอง ภายหลังนโยบายต่าง ๆ ซึ่งต่อมามีความสนใจเชิงวิชาการอย่างกว้างขวางในสาขาการบริหารรัฐกิจและการศึกษาเชิงนโยบาย (Sorin Dan, Per Laegreid & David Spacek, 2024) และยังเป็นแนวทางที่ประยุกต์ใช้ความรู้และประสบการณ์จากแนวคิดของการจัดการและวิชาอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพประสิทธิผลของการให้บริการสาธารณะในราชการสมัยใหม่ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์มากกว่าการบรรลุเป้าหมายทางการบริหาร (Charity Latanza Indahsari & Samun Jaja Raharja, 2020) แนวคิดนี้เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1970 และแพร่กระจายไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นส่วนสำคัญของการเมืองในทศวรรษ 1990 NPM มีความแตกต่างกันบ้านในแต่ละประเทศ และคำจำกัดความอาจแตกต่างกันไปในหมู่นัก

ทฤษฎี อย่างไรก็ตาม หลักการสำคัญของระบบนี้ ได้แก่ การทำให้รัฐบาลมีความโปร่งใสมากขึ้น และมุ่งเน้นผลประโยชน์ประชาชน การให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐมากขึ้น มีเป้าหมายและมาตรฐานความรับผิดชอบที่เข้มงวดมากขึ้น ส่งเสริมการแข่งขันและความร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชน การปฏิรูปเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของรัฐบาล และทำให้สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Dziak, Mark, 2020)

สำหรับการนำการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในหน่วยงานท้องถิ่นของอินโดนีเซีย มาตั้งแต่กฎหมายว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ 32 ปีที่ 2547 การประเมินผลการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบด้านการจัดการ การพัฒนาบริการสาธารณะและนวัตกรรม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนและบริการแบบครบวงจรเป็นผลงานที่โดดเด่นของการนำ NPM มาใช้ในหน่วยงานปกครองท้องถิ่น จากผลการศึกษาของ Slamet Rosyadi (2014) พบว่า การพัฒนาบริการสาธารณะและการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้ของรัฐบาลท้องถิ่นเป็นกลยุทธ์สำคัญในการส่งเสริมความสามารถทางการแข่งขันของท้องถิ่น การปรับโครงสร้างระบบราชการที่เน้นการยกระดับคุณภาพของบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน ส่วนในทวีปอัฟริกา คำว่า การจัดการภาครัฐและการปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับความสนใจอย่างมาก อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้การจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการปกครองท้องถิ่นในภูมิภาคนี้ อาจได้รับประโยชน์จากการให้ความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากมีความจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและปรับปรุงการให้บริการแก่ประชาชน (Eric Yankson, 2024)

อย่างไรก็ตามการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยนำมาเป็นหลักคิดผสมผสานกับหลักการของตามระบอบประชาธิปไตยยุคใหม่ที่เน้นการสร้างระบบราชการที่มีคุณลักษณะเชิงประสิทธิผลโดยการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งระบบ ถือเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567) ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปจัดทำข้อเสนอแนะและแนวทางพัฒนาในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด เนื่องเป็นหน่วยงานปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กในบรรดาประเภทองค์กรปกครองส่วนถิ่นทั้งหมดและเป็นองค์กรเพิ่งเกิดขึ้นใหม่ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2,204 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Samples) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 339 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (บุญใจ ศรีสถิตนรากูร, 2555) เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านการจ้างเหมาบริการภายนอก และด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งการวัดออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง ดำเนินการระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ดำเนินการระดับมาก
3 หมายถึง ดำเนินการระดับปานกลาง
2 หมายถึง ดำเนินการระดับน้อย
1 หมายถึง ดำเนินการระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ตามความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล ประกอบด้วย ด้านความผูกพันต่อองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์การ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านสมรรถนะทางการบริหาร ด้านทรัพยากรทางการบริหาร ลักษณะ

ของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งการวัดออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง ดำเนินการระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ดำเนินการระดับมาก

3 หมายถึง ดำเนินการระดับปานกลาง

2 หมายถึง ดำเนินการระดับน้อย

1 หมายถึง ดำเนินการระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

การเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในแนวคิดเกี่ยวกับการจัดภาครัฐแนวใหม่ และแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยมีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ แล้วรวบรวมแนวคิดเหล่านั้นนำไปสร้างเป็นเครื่องมือเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามสำหรับการวิจัย ที่ได้จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อตอบวัตถุประสงค์ขนตองการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจน และใช้ดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านลงความเห็น ได้ค่าสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66-1.00 ผลการหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Index Objective Congruence : IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.66-1.00 ทั้งแบบสอบถามตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 นั้นแสดงแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

4. นำเครื่องมือไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Try out) กับพนักงานส่วนตำบลที่ไม่ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น (Reliability Coefficient) ของครอนบาคสัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ไม่ต่ำกว่า 0.70 (กิตติพงษ์ พิพิธกุล, 2561) ผลการหาสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น แบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ 0.87 และแบบสอบถามตอนที่ 3 เท่ากับ 0.82 แบบสอบถามทั้ง 2 ตอน มีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่า สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

5. นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและเหมาะสมแล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยผลครั้งนี้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บรวบรวมด้วยตนเองพร้อมกับผู้ช่วยนักวิจัย เพื่อสอบถามข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลที่ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้จะเป็นตัวแทนขององค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดร้อยเอ็ด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1) ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลผลระดับปัจจัยใช้เกณฑ์หาค่าเฉลี่ย ดังนี้ (กิตติพงษ์ พิพิธกุล, 2564)

คะแนนเฉลี่ย 4.20-5.00 หมายความว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.40-4.19 หมายความว่า อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.60-3.39 หมายความว่า อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.80-2.59 หมายความว่า อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.97 หมายความว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบล วิเคราะห์ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิคแบบขั้นตอน (Stepwise) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (กัลยา วาณิชบัญชา, 2564)

ผลการวิจัย

1. สภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการวิเคราะห์การจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.48) เมื่อจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 3.93) รองลงมาคือ ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ($\overline{X}$ = 3.93) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\overline{X}$ = 3.77) รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

การจัดการภาครัฐแนวใหม่	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์	3.89	0.60	มาก
2. ด้านองค์การแห่งการเรียนรู้	3.90	0.66	มาก
3. ด้านการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	3.88	0.56	มาก
4. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.77	0.59	มาก
5. ด้านการจ้างเหมาบริการภายนอก	3.82	0.63	มาก
6. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.78	0.59	มาก
โดยรวม	**3.84**	**0.53**	**มาก**

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบล (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$) มีจำนวน 3 ปัจจัย เรียงลำดับอำนาจการพยากรณ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสมรรถนะทางการบริหาร (X_4) รองลงมาคือ ด้านความผูกพันต่อองค์กร (X_1) และด้านวัฒนธรรมองค์การ (X_2) รายละเอียดตามตารางที่ 2 โดยมีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.503, 0.268 และ 0.101 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.573, 0.317 และ 0.124 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	R^2_{adj}	SE_{est}	F	p-value
X_4	0.890	0.792	0.791	0.242	1279.536*	0.000
X_4, X_1	0.929	0.862	0.861	0.197	1050.461*	0.000
X_4, X_1 X_2	0.932	0.867	0.867	0.193	733.432*	0.000

หมายเหตุ: * มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$)

สมการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด แสดงได้ดังนี้

$$Y = 0.494 + 0.503X_4 + 0.268X_1 + 0.101X_3$$

จากสมการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.932 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.868 และมีอำนาจในการพยากรณ์ได้ ร้อยละ 86.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{est}) เท่ากับ 0.193 โดยมีค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ (a) เท่ากับ 0.494 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสถิติการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

ตัวแปรพยากรณ์	b	β	t	p-value
X_4	0.503	0.573	18.922*	0.000
X_1	0.268	0.317	9.151*	0.000
X_2	0.101	0.124	3.816*	0.000
a = 0.494 R = 0.932, R^2 = 0.868				
SE_{est} = 0.193 F = 733.432*				

หมายเหตุ* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p \leq 0.05$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการวิเคราะห์การจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.48) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พชร วงษ์มากวารี, เขมิกา ทองเรือง และวรวุฒิ อินทนนท์ (2566) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม พบว่า อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธัชฎามาศ อุไรวรรณ (2023) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะ เขตเทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต พบว่า ปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยรวมมีความคิดเห็นระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ Ahmet Guven (2014) ได้อธิบายว่า หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องการได้รับประโยชน์จากการจัดการภาครัฐแนวใหม่ด้วยเหตุผลที่คล้ายคลึงกัน ที่เชื่อว่าหน่วยงานท้องถิ่นที่ให้บริการในระดับท้องถิ่นนั้นมีประสิทธิภาพมากกว่า และเป็นส่วนสำคัญที่สุดของความเข้าใจด้านการบริหารรัฐกิจแบบใหม่ในการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นแบบจำลองการตรวจสอบตามผลการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกำกับดูแลหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้สอดคล้องกับ Nur Hayati & Aviana (2020) ที่พบว่า แนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง เป้าหมายที่ชัดเจนและวัดผลได้ การกระจายอำนาจ ระบบการควบคุมภายในภาครัฐ การวัดผลการปฏิบัติงาน และแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้นตอน พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบล (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$) มีจำนวน 3 ปัจจัย เรียงลำดับอำนาจการพยากรณ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสมรรถนะทางการบริหาร (X_4) เป็นตัวแปรปัจจัยแรกที่มีอิทธิต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ที่เป็นเช่นนี้ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561) ได้อธิบายว่า สมรรถนะทางการบริหารที่มีลักษณะประสานสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสมรรถนะด้านวิสัยทัศน์ โดยเพิ่มจากแนวคิดในการกำหนดความรู้ความเข้าใจด้านวิสัยทัศน์มาสู่ความเข้าใจในด้านนโยบายของรัฐบาล และสามารถนำความเข้าใจดังกล่าวมา

ประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์และยุทธศาสตร์ของส่วนราชการได้ เป็นการแสดงความรอบรู้มาสู่การวางกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รองลงมาคือ ด้านความผูกพันต่อองค์กร (X_1) เป็นตัวแปรปัจจัยรองลงมาที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ที่เป็นเช่นนี้ Helen M. Williams & Julie Rayner (2011) พบว่าการรับรู้ถึงการสนับสนุนจากองค์กรจะเป็นตัวกลางในเชิงความสัมพันธ์ระหว่าง NPM กับความคิดเห็นทางอารมณ์ขององค์กร แต่ก็พบความสัมพันธ์ระหว่าง NPM กับความผูกพันทางบรรทัดฐานขององค์กร สอดคล้องกับ Agata Austen & Bogna Zacny (2015) ที่ชี้ให้เห็นว่า ความผูกพันต่อองค์กรส่งผลดีต่อการจัดการภาครัฐและแรงจูงใจในการทำงาน พนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์กรมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในพฤติกรรม เช่น ความคิดสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมองค์กร และด้านวัฒนธรรมองค์การ (X_2) เป็นตัวแปรปัจจัยสุดท้ายที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ที่เป็นเช่นนี้ วิเชียร วิทยอุดม (2559) ได้อธิบาย “วัฒนธรรมองค์การ” ว่า เป็นการสร้างค่านิยมและความเชื่อ ซึ่งสมาชิกในองค์การหรือหน่วยงานให้ความสนใจต่อการดำรงอยู่ขององค์การ วัฒนธรรมองค์การแบบไหนที่มีอยู่ในองค์การที่จะสามารถค้นพบด้วยการเรียนรู้ ตลอดจนรวมถึงสัญลักษณ์และสถานภาพพิเศษของตัวองค์การ ผู้บริหารจักต้องมีความเข้าใจถึงความสำคัญของปัจจัยทั้งหมดที่ใช้ในการพัฒนาองค์การ ซึ่งก็จะเป็นประโยชน์ต่อตัวองค์การได้อย่างมาก ดังนั้นวัฒนธรรมองค์การจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในองค์การที่มีอิทธิพลการจัดการภาครัฐแนวใหม่

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ส่วนการจัดการภาครัฐแนวใหม่ จัดเป็นกระบวนทัศน์ที่ต้องการปรับเปลี่ยนแนวทางในการจัดทำบริการสาธารณะและมุ่งไปที่การปฏิบัติระบบราชการให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์มากกว่าปัจจัยนำเข้าและกระบวนการดำเนินงาน โดยนำเอาเทคนิคกระบวนการสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานราชการทุกระดับ และ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบล (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$) มีจำนวน 3 ปัจจัย เรียงลำดับอำนาจการพยากรณ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสมรรถนะทางการบริหาร (X_4)

รองลงมาคือ ด้านความผูกพันต่อองค์กร (X_1) และด้านวัฒนธรรมองค์การ (X_2) รายละเอียดตามตารางที่ 2 โดยมีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.503, 0.268 และ 0.101 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.573, 0.317 และ 0.124 ตามลำดับ โดยมีอำนาจพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 86.60 **ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา** พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านสมรรถนะทางการบริหาร รองลงมาคือ ด้านความผูกพันต่อองค์กร และด้านวัฒนธรรมองค์การ ตามลำดับ ดังนั้น 1) ควรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการจัดฝึกอบรมเพื่อยกระดับขีดความสามารถให้แก่พนักงาน 2) ควรสร้างวิธีการให้พนักงานมีความภักดีต่อองค์กรเพื่อสร้างความรักสามัคคีในหน่วยงาน และ 3) ควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดีให้แก่พนักงานให้เกิดพลังอำนาจและความภาคภูมิใจ อุทิศงานให้กับองค์กรอย่างเต็มที่ ข้อค้นพบ คือ ปัจจัยด้านสมรรถนะทางการบริหาร ทั้งนี้เนื่องจากคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเป็นคุณลักษณะร่วมของตำแหน่งประเภทอำนวยการ และประเภทการบริหารเพื่อสร้างความเป็นผู้บริหารภาคราชการพลเรือนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยสมรรถนะทางการบริหารในภาคราชการประกอบด้วย สภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ การวางแผนกลยุทธ์ภาครัฐ ศักยภาพเพื่อการนำปรับเปลี่ยน การควบคุมตนเอง และ การสอนงานมอบหมายงาน **ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป** ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในหน่วยงานเทศบาลที่จำแนกออกเป็น 3 ประเภท คือระดับเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลมหานคร เพื่อที่จะทราบได้ว่าแต่ละขนาดของเทศบาลมีปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่บ้าง

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วาณิชบัญชา. (2564). สถิติสำหรับงานวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติพงษ์ พิพิธกุล. (2561). คุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม : Validity กับ Reliability ในการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 8(2), 104-110.

กิตติพงษ์ พิพิธกุล. (2564). ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. เอกสารประกอบการเรียนการสอน: โรเนียวเย็บเล่ม.

ธัชฎามาศ อุไรวรรณ. (2023). รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะ เขตเทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, 13(1), 24-41.

พชร วงษ์มากวารี, เขมิกา ทองเรือง และวรวุฒิ อินทนนท์. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม. วารสารสหวิทยาการและวิจัย, 3(4), 787-804.

บุญใจ ศรีสถิตย์นรากูร. (2555). การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย: คุณสมบัติการวัดเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิเชียร วิทยอุดม. (2559). ทฤษฎีองค์การฉบับแนวใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ธนธัชการพิมพ์ จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2561). คู่มือการกำหนดสมรรถนะในราชการพลเรือน: คู่มือสมรรถนะทางการบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: บริษัท ประทุมช่าง จำกัด.

Ahmet, G. (2014). The Effects of The New Public Administration Approach On Local Governance Control. Journal of International Management, Educational and Economics Perspective, 2(1), 1-10.

Charity, L.I. & Samun, J.R. (2020). New Public Management (NPM) as an Effort in Governance. Journal Manajemen Pelayanan Publik, 3(2), 73-81.

Dziak, Mark. (2020). New Public Management (NPM). เรียกใช้เมื่อ 13 พฤษภาคม 2569 จาก https://www.ebsco.com/research-starters/social-sciences-and-humanities/new-public-management-npm

Eric, Y. (2024). New Public Management and Smart Local Governance in the Era of the Fourth Industrial Revolution: Lessons From Nambai. In book: Encyclopedia of Information Science and Technology. Sixth Edition, 1-22.

Helen M.W. & Julie, R. (2011). New public management and organizational commitment in the public sector: Testing a mediation model. The International Journal of Human Resource Management, 23(13), 1-15.

Helen, M.W. & Julie, R. (2011). The role of Public Service Motivation and Organizational Culture for Organizational Commitment. Management, 19(2), 21-34.

Nur, H. & Aviana, T. (2020). The Role of New Public Management (NPM) on the Relation of Government Internal Control System (SPIP) With Public Organizational Performance. Advances in Economics, Business and Management Research, 173, Proceeding of the 7th Regional Conference.

Slamet. R. (2014). New Public Management Practices at Local Government in Indonesia: A Case Study of Wonosobo Government, Central Java. Proceeding of the 2014 International Conference on Public Management (icpm-14), Advances in Economic, Business and Management Research.

Sorin, D.P. & David, S. (2024). MPM reconsidered : towards the study of enduring forms of NPM. Public Management Review, 26(9), 2531-2541.